

És indiscutible que hi ha lleis internes en els països per frenar la violència sexual en els conflictes armats, i que també hi ha un reconeixement com a delictes internacionals.

Elles en si mateixes, constitueixen un avanç per sancionar i eradicar la violència, però el seu èxit serà impossible sense un canvi substancial en l'actitud de les persones cap a l'abús sexual.

La possibilitat de reparació que les dones víctimes d'un conflicte armat del rescabament del dany sofert, s'esvaeix, quan el valor de la propaganda del seu sofriment disminueix. La violència sexual durant el conflicte afecta, tant a homes com a dones, però és evident que les dones tenen més risc de ser objecte de violència sexual, pel risc afegit de l'embaràs, els danys permanents en el sistema reproductiu com a conseqüència de la violació, en el pitjor dels casos, i el desplaçament forçat.

En una comunitat el desavantatge que tenen les dones, i les dificultats que les acompanyen en els conflictes armats, tenen a veure amb la responsabilitat primària dins de la societat, com la

La violència sexual com a arma de guerra, un impediment per a la pau

Escrit per Diva Criado. Redacció La Independent
dijous, 23 de juny de 2016 15:35

cura dels fills, l'agricultura i la recol·lecció d'aigua, que en moltes societats les fa especialment vulnerables, ja que elles, assumeixen noves càrregues després del desplaçament.

Alguns estudis indiquen que les mares que tenen fills nascuts a conseqüència de violacions sovint viuen en l'extrema pobresa i han estat condemnades a l'ostracisme pels seus familiars. Els seus fills també estan estigmatitzats i pateixen conseqüències socials, psicològiques i socioeconòmiques.

Des de la perspectiva de la seva relació amb la pau, l'expressió "violència sexual", abasta les violacions, l'esclavitud sexual, la prostitució forçada, els embarassos forçats, l'esterilització forçada, i tots els altres actes de violència sexual de gravetat comparable contra dones i nenes, que són les principals víctimes, però aquesta violència que també afecta als homes i als nens, tenen vinculació directa o indirectament geogràfica o causal en el temps

Aquesta vinculació amb el conflicte, pot manifestar-se en el perfil i les motivacions de l'autor, el perfil de la víctima, el clima d'impunitat, o la situació de col·lapse d'un Estat, que transgredeix fronteres i infringeix disposicions d'un acord de treva.

Un informe presentat pel secretari general de l'ONU al març del 2013, indica que van ser revisades 22 zones en conflicte, en països com Colòmbia, Líbia, Mali, la República Àrab, Síria i la República Democràtica del Congo, on es va evidenciar que la violència sexual s'ha utilitzat per desplaçar per la força a les poblacions, tant dins dels països, com més enllà de les seves fronteres.

L'informe assenyala que: "A la República Democràtica del Congo, els grups armats han recorregut a les violacions per castigar civils que van voler impedir la caça il·legal i el tràfic de minerals. A Colòmbia, els grups armats il·legals han utilitzat la violència sexual per desplaçar per la força a les poblacions, obligant-les a allunyar-se de zones on l'extracció de minerals o l'agricultura són activitats lucratives i de zones d'importància estratègica per al tràfic de drogues".

D'altra banda, moltes de les mesures per fer front a la violència sexual contra les dones en els conflictes armats s'han produït en el marc de les Nacions Unides, és per això que, patrocinada per Estats Units, el juny del 2008, el Consell de Seguretat de Nacions Unides, va debatre i

La violència sexual com a arma de guerra, un impediment per a la pau

Escrit per Diva Criado. Redacció La Independent
dijous, 23 de juny de 2016 15:35

adoptar la Resolució 1820, centrada en la violència sexual en els conflictes armats.

Aquesta Resolució, reafirma el compromís d'aplicar en totes les seves parts de forma permanent les resolucions 1325 (2000), 1612 (2005) i 1674 (2006) i confirma allò expressat en la cimera del 2005, relacionat amb el principi de la Carta de la ONU que elimina totes les formes de violència contra les dones i les nenes.

La R 1820, orientada a posar fi a la impunitat, assegura la protecció de la societat civil, especialment de dones i nenes en els conflictes, i en el postconflicte; enforteix l'enteniment de la violència sexual dels conflictes armats, que han d'estar en consonància amb les obligacions que imposen als Estats el dret internacional humanitari i les normes internacionals de drets humans, sense oblidar, els acords de la declaració i la plataforma d'Acció de Beijing.

Sempre s'ha dit, que la violència sexual és un atemptat contra els drets humans i el dret internacional humanitari, la Resolució 1820, assenyala que cap amnistia pot emparar els perpetradors, però la violència sexual, és un impediment per aconseguir la pau. Cal tenir més informació i més investigacions com a baròmetre que determini el nombre de víctimes dels conflictes armats.

També cal que s'insti als Estats que encara no ho hagin fet, a considerar la possibilitat de ratificar els tractats i adherir-se a ells. Que les dones i les nenes estan en el punt de mira de la violència sexual, fins i tot com a tàctica de guerra destinada a humiliar, dominar i atemorir, i en alguns casos aquesta violació, pot persistir després de la cessació d'hostilitats.

A Colòmbia, el Procés de pau, que pel que sembla es signa aquest dijous 23 de juny del 2016, a l'Havana (Cuba), entre el govern colombià i grups fora de la llei, porta negociant-se des del 2002 amb la guerrilla de les FARC.

En relació amb el tema de les dones com a arma de guerra, no se n'ha parlat gaire en aquest Procés de pau. Sí que és cert, que hi ha grups de dones participant d'un i altre costat, però en la realitat, les dones segueixen tenint poca visibilitat que les apoderi en la presa de decisions.

La violència sexual com a arma de guerra, un impediment per a la pau

Escrit per Diva Criado. Redacció La Independent
dijous, 23 de juny de 2016 15:35

Segons un informe presentat pel grup de Memòria Històrica, lliurat al president **Santos**: "... les FARC obliga les nenes i joves que integren les seves files a emprar mètodes anticonceptius, i en casos d'embaràs, l'avortament forçat és comú".

Diu l'informe, que es van investigar 1.750 denúncies per abusos sexuals entre 1985 i el 2012, que van confirmar l'ús de la violència sexual com a arma de guerra a Colòmbia, i els atacs contra les dones, van ser comesos en l'exercici d'organització i lideratge en les seves comunitats. El major nombre de denúncies, van ser presentades contra els grups paramilitars de dretes, que es van desmobilitzar durant el govern d'Álvaro Uribe, però també contra les FARC.